श्रुतवतांपंडितानां रत्नानीत्यादौभुक्तानीत्यादिर्यथालिंगंशेषः ॥ २५ ॥ तत्रहेतुरस्मदिति हरिणःपांडुरः॥२६॥२७॥ तथागतःबुद्धमुनिःक्षणिकबुद्धिरितियावत् यथाहंअनवस्थितबुद्धिस्तथाधृतराष्ट्रोपीत्यर्थः ॥ २८ ॥ एतत्फलमाह अनियम्येति ॥२९ ॥ प्रक्षिप्यगतइतिशेषः ॥३०॥ युयुत्सुर्योत्धुकामः वाक्यमस्मद्द्वेषेणपांडवानष्टाइत्येवंरूपं ॥ ३१ ॥ तदेवार्थतआह आत्मनइति दुर्योधनेप्युपचारादात्मपदप्रयोगः आत्मनोदुर्योधनस्य॥३२ प्रपहंदृढबंधनं गतःप्राप्तः नोऽस्माभिः ॥३३ ॥ अवध्यानामवध्यकल्पानांभीष्मादीनांगुरुत्वाद्वावधानर्हाणां ॥३४॥ विषयःआमिषं ॥३५॥ नोस्माकंसर्वेषांमन्युःक्रोधस्तान्हत्वा विगतः मांत्वेकंशोकोरुंधयति रुणद्धि रोधयतिइतिवक्तव्येरुंधयतीतिप्रयोगोवक्तुर्वैक्लव्यंसूचयति कल्याणेनोपकारेण ॥ ३६ ॥ निवृत्त्यात्यागेन ॥३७॥ एतेषुत्यागमेवप्रशंसति त्यागवानिति श्रुतिस्त्यागेनैके

नामात्यसुहृदांवाक्यंनचश्रुतवतांश्रुतं॥ नरत्नानिपरार्ध्यानिनभूनंद्रविणागमः ॥ २५॥ अस्मद्द्वेषेणसंतप्तःसुखंनस्मेहविंदति॥ ऋद्धिमस्मासुतांदृष्ट्वाविव र्णोहरिणःकृशः॥ २६॥ धृतराष्ट्रश्चनृपतिःसौबलेननिवेदितः॥तंपितापुत्रगृद्धित्वादनुमेनेनयेस्थितः ॥ २७॥ अनपेक्ष्यैवपितरंगांगेयंविदुरंतथा॥ असंशयं क्षयंराजायथैवाहंतथागतः॥२८॥अनियम्याशुचिंलुब्धंपुत्रंकामवशानुगं॥यशसःपतितोदीप्ताद्घातयित्वासहोदरान्॥२९॥इमौहिवृद्धौशोकाग्नौप्रक्षिप्यस सुयोधनः॥ अस्मत्प्रद्वेषसंयुक्तःपापबुद्धिःसदैवह ॥ ३० ॥ कोहिबंधुःकुलीनःसंस्तथाब्रूयात्सुहृज्जने ॥ यथासाववदद्वाक्यंयुयुत्सुःकृष्णसन्निधौ ॥ ३१ ॥ आ त्मनोहिवयंदोषाद्विनष्टाःशाश्वतीःसमाः ॥ प्रदहंतोदिशःसर्वाभास्वराइवतेजसा ॥ ३२ ॥ सोस्माकंवैरपुरुषोदुर्मतिःप्रग्रहंगतः ॥ दुर्योधनकृतेह्येतत्कुलंनो विनिपातितं॥ ३३॥ अवध्यानांवधंकृत्वालोकेप्राप्ताःस्मवाच्यतां॥ कुलस्यास्यांतकरणंदुर्मतिंपापपूरुषं ॥ ३४॥ राजाराष्ट्रेश्वरंकृत्वाधृतराष्ट्रोद्यशोचति॥ ह ताःशूराःकृतंपापंविषयःस्वोविनाशितः॥ ३५॥ हत्वानोविगतोमन्युःशोकोमांरुंधयत्ययं॥ धनंजयकृतंपापंकल्याणेनोपहन्यते॥३६॥ ख्यापनेनानुतापेनदा नेनतपसापिवा॥ निवृत्त्यातीर्थगमनाच्छ्रुतिस्मृतिजपेनवा ॥ ३७॥ त्यागवांश्चपुनःपापंनालंकर्तुमितिश्रुतिः ॥त्यागवान्जन्ममरणेनाप्नोतीतिश्रुतिर्यदा॥ ॥ ३८॥ प्राप्तवर्त्माकृतमतिर्ब्रह्मसंपद्यतेतदा॥ सधनंजयनिर्द्वंद्वोमुनिर्ज्ञानसमन्वितः॥३९॥ वनमामंत्र्यवःसर्वान्गमिष्यामिपरंतप॥ नहिकृत्स्नतमोधर्मःश क्यःप्राप्तुमितिश्रुतिः॥ ४० ॥

अमृतत्वमानशुरिति यदायदाह ॥३८॥ तस्मात्प्राप्तवर्त्मालब्धयोगमार्गः कृतमतिःश्रवणमननादिनाअहंब्रह्मास्मीतिनिश्चितबुद्धिः ब्रह्मअखंडानंदं संपद्यतेऐ क्येनप्राप्नोति सइति एवंत्यागफलंजानन्नहंनिर्द्वंद्वःपरिग्रहशून्यः मुनिर्ध्याननिष्ठः ज्ञानेनब्रह्मात्मैक्यविषयेणसमन्वितोभवितुमिच्छुः ॥ ३९ ॥ समन्वितःसन्वावनंगमिष्यामि कृत्स्नोधर्मःयोगेनात्मदर्शनं य दाहयाज्ञवल्क्यः इज्याचारदमोहिंसादानस्वाध्यायकर्मणां अयंतुपरमोधर्मोयद्योगेनात्मदर्शनमिति कृत्स्नतमोधर्मस्तुपार्थेतिकंजीवन्मुक्तिसुखं ॥ ४० ॥

Digitized by Google